

ja temma kallist sanna iggatsedes." — Kas
sa, armas luggeja, ka tunned, et hinge nalg
surem on, sest hing ellatab jo ihho? Loe
ommeti Laweti lauloramatust 84 laulo.

Teni ka wõera usso keskes omma Jummalat.

Enne sõa aial sattus üks poisikenne Türgi
rahwa kätte wangi ja piddi nende keskes ül-
leskaswama, et ennam peäsemist egga peäst-
mist polnud lota. Omma sündimisse maal
olli temma jo warrakult õnsaksteggewat ris-
tiusso õppetust sanud, sedda piddas ta ni-
samma kõrwaste omma süddames kui wäl-
japoolt orjapõlwe ahhelat temma kassa ja
jalgo siddusid. Tubba ta olli mehheks kas-
wanud, kui ühhel lihhamette pühhade hom-
mikul põllal adra tagga waljo heälega laulis:
Nüüd Kristus surmast tõusnud on, n. t. s.

Parrajatte sõitis seält üks Saksama keisri
Käskjalg möda, kes Konstantinopoli linna
olli minnemas. Se suur herra panni sedda
wägga immeks, seal waimolikko laulo heält

kuuldes, petas finni ja läks kulama. Sel-
lele rakis temma omma luggu ja lõppetas
nende sannadega: „Omma sündimisse paika
ei sa ma kül ilmasti ennam taggasi, agga
omma pühha ristiusko hoian ja pühhitsen
minna ka Türgide seas. Ma tean, et tän-
na essimenne lihhamette pühha on, ja et
ma omma usso wendadest kül ni kaugel el-
lan, pühhitsen ommeti ommas waimus kui
nendega ühhes koggodusses meie Issanda
üllestõusmisse pühha.“

Rahha tarkus.

Talambert, omma tarkusse ja sügga-
wa tundmisse läbbi kuulsaks sanud õppetud
mees Pariisi-linnas, olli ühhes seltskondas,
kus üks ilma-ma rikkas potratsik ka olli, kes
kronole keif sõawäe tarwitussi ostis ja wal-
mis murretses. Talamberti tarka ja mõn-
nusat kõnnet tahtis iggaüks kuulda, ja jät-
sid needki, kes potratsikoga jutto aiasid, tedda
mahha, ja kulatasid tähhelepannemissiga,
mis se tark omma tundmisse warrandussest